

Ecologie

Inleiding

Voor het bestemmingsplan (artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening) is het noodzakelijk te kijken naar het al dan niet voorkomen van eventuele effecten op de Ecologische Hoofdstructuur en gebieden die zijn beschermd in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998. Tevens dient een inschatting te worden gemaakt van het voorkomen van door de Flora- en faunawet beschermde soorten, de eventuele overtreding van de verbodsbepalingen en de mogelijkheid daar ontheffing voor te verkrijgen.

Het voorliggende bestemmingsplan voorziet niet in nieuwe of ingrijpende planologische ontwikkelingen en kan daarom planologisch worden aangemerkt als conserverend. Er zijn hooguit binnen bestemmingen bouwvlakken aangegeven, waar bij recht uitbreidingsmogelijkheden zijn. Indien hiervan gebruik wordt gemaakt, zal door de initiatiefnemer alsnog een apart onderzoek in het kader van de Flora- en faunawet dienen te worden uitgevoerd.

Het bestemmingsplan heeft betrekking op de kern Holten en de kern Dijkerhoek in de gemeente Rijssen. Ten behoeve van de leesbaarheid zijn inventarisaties van beschermde gebieden en het voorkomen van beschermde soorten voor zover mogelijk samengevoegd.

Gebiedsbescherming

Beleid

De gebiedsbescherming is uitgewerkt in het Natura 2000-beleid. Natura 2000 is een netwerk van beschermde natuurgebieden, dat door de lidstaten van de Europese Unie wordt opgezet. Het Natura 2000-netwerk dient ter bescherming van zowel de gebieden (natuurlijke habitatten) als de wilde flora en fauna op het Europese grondgebied van de lidstaten. Natura 2000 wordt op zijn beurt weer gevormd op basis van de Vogelrichtlijn (1979) en de Habitatrichtlijn (1992). Deze richtlijnen richten zich op de (directe) bescherming van soorten en op de instandhouding van hun leefgebieden en andere natuurlijke habitatten. Momenteel vindt de aanwijzing van de Natura 2000-gebieden plaats, waarbij Vogel- en Habitatrichtlijngebieden worden samengevoegd tot een Natura 2000-gebied.

NATURA 2000

Sinds 1 oktober 2005 vallen de Natura 2000-gebieden samen met de beschermde natuurmonumenten (voorheen beschermde en (staats)natuurmonumenten) onder de Natuurbeschermingswet 1998.

Ecologische hoofdstructuur

De Ecologische Hoofdstructuur is een samenhangend netwerk van bestaande en nog te ontwikkelen belangrijke natuurgebieden in Nederland. Het vormt de basis voor het Nederlandse natuurbeleid. De Ecologische Hoofdstructuur is

opgebouwd uit kerngebieden, natuurontwikkelingsgebieden en verbindingzones.

Aantasting

Een ruimtelijke ingreep in of een externe activiteit met effecten op gebieden die worden beschermd in het kader van de Natuurbeschermingswet mag niet plaatsvinden, tenzij het gaat om dwingende redenen van groot openbaar belang. Er moet worden aangetoond dat er geen redelijk alternatief bestaat voor de plannen en dat alle schade wordt gecompenseerd. Daarover moet het bevoegd gezag een beslissingsdossier opbouwen waarvoor de initiatiefnemer de rapportage moet leveren.

De Ecologische Hoofdstructuur mag niet worden aangetast. Aantasting wordt alleen verdedigbaar geacht als aantoonbaar is dat het project van groot openbaar belang is. Hier geldt het zogenaamde 'nee, tenzij'-principe. De aantasting moet zoveel mogelijk worden gemitigeerd. Restschade moet worden gecompenseerd. In juli 2007 is door het Rijk en de provincies het beleidskader Spelregels EHS, Beleidskader voor compensatiebeginsel, EHS-saldobenadering en herbegrenzen EHS uitgegeven. Met dit beleidskader kan maatwerk worden geboden. In het beleidskader wordt onder andere een beoordelingskader gegeven (significantie) en wordt aangegeven dat ook externe werking een expliciet te beoordelen effect is.

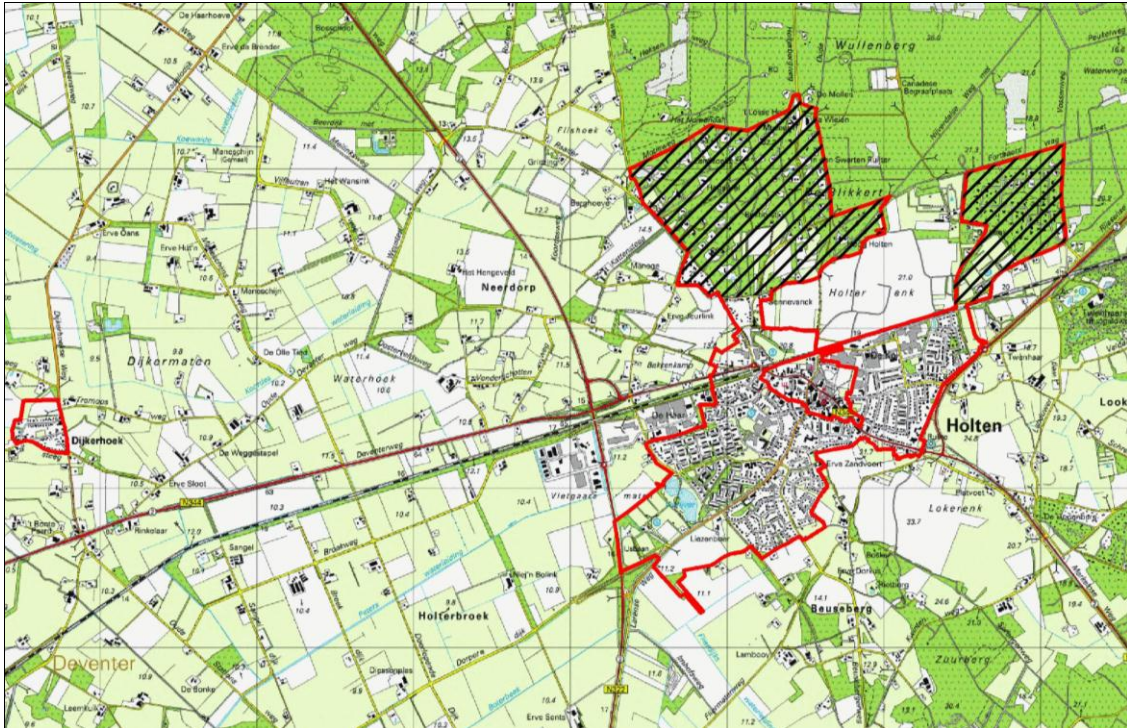
Inventarisatie

NATURA 2000

Het dichtstbijzijnde beschermde gebied is het Natura 2000-gebied Sallandse Heuvelrug. Dit gebied ligt op 200 m ten noorden van de bestemmingsplangrens bij Holten. De Sallandse Heuvelrug is een stuwwal die centraal in de provincie Overijssel ligt en behoort tot het Natura 2000-landschap 'Hogere zandgronden'. De heuveltoppen herbergen grote aaneengesloten struikheibegroeiingen, met enkele jeneverbesstruwelen en zure vennen. In de lagere delen en op de flanken van de heuvelrug komt een vochtiger heidetype voor, waaronder ook een hellingveentje. De flanken van de stuwwal zijn grotendeels begroeid met naaldbos, loofbos en gemengd bos van verschillende leeftijden. De instandhoudingsdoelstellingen van het gebied zijn zure vennen, vochtige heide, droge heide, jeneverbesstruweel, heischrale graslanden en heideveentjes. Daarnaast zijn kamsalamander, korhoen, nachtzwaluw en roodborsttapuit aangewezen als doelsoorten.

Ecologische Hoofdstructuur

De Sallandse Heuvelrug maakt ook onderdeel uit van de Ecologische Hoofdstructuur. Daarnaast grenst Holten aan de zuidzijde aan enkele bosgebieden die tot de Ecologische Hoofdstructuur behoren. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om bosgebieden op de Beuseberg en Zuurberg. Binnen de planbegrenzingslijnen zijn geen gebieden uit de Ecologische Hoofdstructuur aanwezig.

Kaart van bestemmingsplangebied (rood) met de kernen Holten en Dijkerhoek. Het deelgebied Holterberg is gearceerd weergegeven.

Effecten

De voor Sallandse Heuvelrug aangewezen soorten en habitattypen zijn volgens de effectenindicator¹ sterk gevoelig voor oppervlakteverlies, versnippering van het leefgebied, verzuring, vermisting, verzilting (als gevolg van verdroging), verdroging en vernatting. Het laatste lijkt tegenstrijdig, maar heeft te maken met het voorkomen van onder andere vochtige heide en droge heide in een en hetzelfde gebied.

NATURA 2000

Het bestemmingsplan is conserverend van aard en maakt geen grote ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk. Binnen het bestemmingsplan worden alleen kleine ontwikkelingen mogelijk gemaakt zoals het uitbreiden van bestaande woningen en bedrijfsgebouwen binnen het reeds vastgelegde bouwvlak.

In het bosrijke deel van het bestemmingsplangebied, deelgebied Holterberg (zie kaart), zouden (kleine) ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk een effect kunnen hebben op doelstellingen van het Natura 2000-gebied.

In de kern Dijkerhoek en het gedeelte ten zuiden van het spoor van de kern Holten zullen de kleine ontwikkelingen binnen de begrenzing van het

¹ De effectenindicator is een hulpmiddel voor initiatiefnemers, vergunningverleners en planmakers die te maken krijgen met activiteiten in of nabij Natura 2000-gebieden. De effectenindicator is een instrument waarmee mogelijke schadelijke effecten ten gevolge van de activiteit en de plannen kunnen worden verkend. De effectenindicator geeft informatie over de gevoeligheid van soorten en habitattypen voor de meest voorkomende storende factoren. Deze informatie is generiek: om vast te stellen of een activiteit in praktijk schadelijk is, moet vervolgonderzoek plaatsvinden.

bestemmingsplan niet tot negatieve effecten op de Natura 2000-gebieden leiden.

Ecologische Hoofdstructuur

De gebieden uit de Ecologische hoofdstructuur liggen buiten de planbegrenzing. Er bestaan wel duidelijke ecologische relaties tussen het deelgebied Holterberg en bossen uit de Ecologische Hoofdstructuur. De ontwikkelingen in dit deel van het bestemmingplangebied kunnen een effect hebben op de Ecologische Hoofdstructuur en in strijd zijn met de Nota Ruimte en Omgevingsvisie Overijssel.

In de overige delen van het bestemmingsplangebied is geen duidelijke ecologische relatie met de Ecologisch Hoofdstructuur en zijn ontwikkelingen van dusdanige geringe omvang dat negatieve effecten van deze activiteiten niet te verwachten zijn op de beschermde gebieden.

Conclusie

Natura 2000 en Ecologische Hoofdstructuur

Het bestemmingsplan is conserverend van karakter en maakt geen grote ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk. Echter kan niet geheel worden uitgesloten dat toegestane ontwikkelingen in het deelgebied Holterberg geen negatieve effecten op beschermde gebieden in het kader van de Natuurbeschermingswet en Ecologische Hoofdstructuur zullen hebben. Bestaand gebruik is niet vergunningsplichtig in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 (wetswijziging van 29 december 2008). Effecten van nieuwe ontwikkelingen in het Holterberg-deel dienen te worden getoetst in kader van de Natuurbeschermingswet 1998, Nota Ruimte en Omgevingsplan Overijssel.

Voor de overige delen van het bestemmingsplan ligt het niet in de lijn der verwachting dat als gevolg van mogelijke ontwikkelingen negatieve effecten op beschermde gebieden in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 of Ecologische Hoofdstructuur zullen optreden. Een eventuele vergunningverlening in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 en Ecologische hoofdstructuur is hier niet aan de orde.

Met betrekking tot de gebiedsbescherming is zowel in het kader van de natuurbeschermingswet 1998 als de Ecologische Hoofdstructuur het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Overijssel bevoegd gezag. Het is aan dit bevoegd gezag om deze visie nog in een overleg in het kader van het voorontwerpbestemmingsplan te bevestigen.

Soortenbescherming

Beleid

Met ingang van 1 april 2002 is de Flora- en faunawet in werking getreden. Het soortenbeleid uit de Vogelrichtlijn van 1979 en de Habitatrichtlijn van 1992 van de Europese Unie is hiermee in de nationale wetgeving verwerkt.

Achter de Flora- en faunawet staat het idee van de zorgplicht voor in het wild levende beschermde dieren en planten en hun leefomgeving. Deze soorten worden opgesomd in de 'lijsten beschermde inheemse planten- en diersoorten'. Deze zorgplicht betekent dat een ontheffing van het verbod op verstoren (of erger) alleen kan worden verleend, als geen afbreuk wordt gedaan aan de goede staat van instandhouding van de soort. Deze voorwaarde geldt voor alle beschermde soorten.

De Algemene Maatregel van Bestuur ex artikel 75 van de Flora- en faunawet van 23 februari 2005, kent een driedeling voor het beschermingsniveau van planten- en diersoorten. In een toelichting zijn deze soorten opgenomen in tabellen. Voor soorten uit tabel 1 geldt een vrijstellingsregeling van de verboden. Voor soorten uit tabel 2 en voor vogels geldt een vrijstelling als wordt gewerkt volgens een goedgekeurde gedragscode. Als niet wordt gewerkt volgens een gedragscode, kan voor de soorten uit tabel 2 ontheffing van de verboden worden verleend als geen sprake is van economisch gewin en als zorgvuldig wordt gehandeld. Voor de soorten uit tabel 3 kan bij ruimtelijke ontwikkeling ook ontheffing worden verleend. Er mag dan geen afbreuk worden gedaan aan de goede staat van instandhouding van de soort en een redelijk alternatief voor de ingreep moet ontbreken. Ook voor ontheffing van het verstoren van vogels gelden deze voorwaarden.

Bekende gegevens

Bij Het Natuurloket² is (d.d. 27 november 2009) is een rapportage opgevraagd van de kilometerhokken³ waarin de plangebieden liggen. In deze rapportage staat in welke mate de hokken zijn onderzocht op het voorkomen van de verschillende soortengroepen. Ook wordt het aantal waargenomen beschermde soorten en rode lijstsoorten aangegeven, maar niet het aantal individuen. De rapportage van Het Natuurloket van de kilometerhokken waarbinnen de verschillende plangebieden vallen is weergegeven in navolgende tabel.

² Het Natuurloket is een onafhankelijke informatiemakelaar die gegevens over beschermde soorten toegankelijk maakt. Deze gegevens zijn afkomstig uit de databanken van talloze organisaties, verenigd in de Vereniging Onderzoek Flora en Fauna (VOFF). Het Natuurloket bezit zelf geen gegevens. Het Natuurloket is een initiatief van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en de organisaties binnen de VOFF (www.natuurloket.nl).

³ Een kilometerhok is een hok van 1 km bij 1 km. De Topografische Dienst heeft deze hokken ingevoerd als rasterverdeling van de topografische kaarten van Nederland.

Tabel 1. Samenvattende rapportage van Het Natuurloket van de kilometerhokken waarin de plangebieden zijn gelegen (d.d. 27 november 2009).

Soortengroep	Volledigheid				Totaal	Flora- en faunawet			
	goed	redelijk	matig	slecht		FF* 1	FF* 2/3	H/V*	Rode lijst
Planten	9		2	1	goed	3	1		8
Zoogdieren				12	matig	9	4	3	
Vogels	2		1	1	slecht		45		5
Reptielen	1	1	1	1	slecht		3	2	3
Amfibieën					niet				
Vissen					niet				
Dagvlinders	1	4	4	2	redelijk				
Libellen		1	5		redelijk				2
Overige ongewervelden				4	slecht	1			

FF = Flora- en faunawet tabel 1/ tabel 2 en tabel 3

H/V = Habitatrichtlijn (alleen bijlagen 1 en 2) of Vogelrichtlijn

RL = Rode lijst

Volledigheid onderzoek: Hiermee wordt aangegeven of op basis van de gebrachte bezoeken een volledig overzicht is te verwachten van de soorten van de betreffende soortgroep.

Volledigheid gegevens

De plangebieden van de verschillende kernen liggen verspreid over 12 kilometerhokken. Over het geheel genomen zijn alleen de soortengroepen planten, dagvlinders en libellen redelijk tot goed en recent onderzocht. De overige soortengroepen zijn matig tot slecht of niet onderzocht.

Het merendeel van de inventarisatie inspanningen vinden over het algemeen plaats in natuurgebieden en zeggen dus veelal relatief weinig over de bebouwde kom van dorpen en steden. Indien er melding wordt gemaakt van zwaarder beschermde tabel 2- of tabel 3-soorten, dan zijn deze waarnemingen vaak in natuurgebieden binnen het kilometerhok gelegen gedaan. Daarnaast zijn binnen de bebouwde kom zelden specifieke biotopen aanwezig die voor bijzondere soorten permanent geschikt leefgebied vormen.

Inventarisatie en effecten

Uit de gegevens is op te maken dat in totaal minstens 39 beschermde soorten zijn waargenomen in de kilometerhokken. Hieronder bevinden zich acht beschermde tabel 2- of tabel 3-soorten, waarvan vijf Habitatrichtlijnsoorten zijn. Hierbij zijn vogels niet meegenomen, omdat deze onder een eigen beschermingsregime vallen.

Hieronder wordt per soortengroep besproken of en waar beschermde soorten kunnen worden aangetroffen. Daar waar een bepaalde kern specifieke waarden bezit, zal daar apart op worden ingegaan.

Vaatplanten

In vrijwel alle kilometerhokken is ten minste een beschermde plantensoort waargenomen. De streng beschermde soorten zijn waargenomen in de kilometerhokken die zijn gelegen in de bosgebieden nabij Holterberg. Mogelijk gaat het hier om de tabel 2-soort Jeneverbes. Door de geringe aard van de ontwikkelingen komt de instandhouding van streng beschermde soorten niet in het geding.

De overige binnen de plangebieden te verwachten beschermde vaatplanten behoren alle tot tabel 1 zoals koningsvaren en gewone vogelmelk. Voor beide kernen geldt dat de ontwikkelingen die binnen dit plan mogelijk zijn van een dusdanige geringe omvang zijn dat deze geen bedreiging vormen voor de instandhouding van deze soorten. Voor soorten uit tabel 1 geldt een vrijstellingsregeling van de verboden bij ruimtelijke ontwikkelingen.

Vleermuizen

Met uitzondering van de kern Dijkerhoek, zijn in meerdere kilometerhokken waarnemingen van zwaar(der) beschermde tabel 2- en 3-soorten bekend. Hieronder bevinden zich ook Habitatrichtlijnsoorten, waarvan alle waarschijnlijk vleermuizen betreffen. Alle vleermuizen staan in tabel 3 AMvB en in bijlage IV van de Habitatrichtlijn.

Met betrekking tot vleermuizen zijn gewone dwergvleermuis, ruige dwergvleermuis, laatvlieger, baardvleermuis, franjestaart, watervleermuis en rosse vleermuis in of nabij het bestemmingsplangebied te verwachten. Vleermuizen kunnen verblijfplaatsen hebben in gebouwen en in oudere bomen met holten. Het is dan ook aannemelijk dat van de genoemde soorten er zwaar beschermde vleermuizenkolonies in de kernen Holten en Dijkerbroek aanwezig zijn. Zolang deze verblijfplaatsen niet worden aangetast, worden deze soorten niet bedreigd.

Overige zoogdieren

Naast de vorengenoemde vleermuizen, zijn ook waarnemingen van de zwaar beschermde eekhoorn, steenmarter en das bekend in de betreffende kilometerhokken. Eekhoorn kan in alle bosrijke gebieden in en nabij de kern Holten voorkomen. Steenmarter kan eveneens in de kern Holten en Dijkerhoek voorkomen. Het is bekend dat in het bosgebied van de Sallandse Heuvelrug burchten van das aanwezig zijn. Deze soort kan in de noordelijke bosrijke delen van de kern Holten voorkomen. De overige binnen het bestemmingsplan te verwachten beschermde zoogdieren behoren alle tot tabel 1. Hierbij zal het gaan om kleine zoogdieren zoals spitsmuizen en woelmuizen, maar ook marterachtigen zoals wezel en bunzing.

De ontwikkelingen die binnen dit plan mogelijk zijn, vormen geen bedreiging voor de instandhouding van deze soorten. Bij werkzaamheden als sloop moet ervoor worden gezorgd dat de steenmarter uit het gebouw is, om te voorkomen dat het dier wordt gedood. In de bosrijke gebieden, met name het deelgebied Holterberg, dient voor aanvang van de kap van bomen te worden vastgesteld dat hierin geen nesten van eekhoorn aanwezig zijn. Voor soorten

uit tabel 1 geldt een vrijstellingsregeling van de verboden bij ruimtelijke ontwikkelingen.

Vogels

Alle inheemse vogelsoorten zijn beschermd op grond van de Flora- en faunawet. Huismus en gierwaluw zijn jaarrond beschermd en worden veelvuldig in dorpen en steden waargenomen. Hierbij hebben deze soorten nesten onder dakpannen van gebouwen. Zolang deze verblijfplaatsen niet worden aangetast, worden deze soorten niet bedreigd.

Van de overige vogelsoorten die al in de bebouwde kom leven, wordt geen essentieel broedbiotoop aangetast door de ontwikkelingen die mogelijk zijn binnen het bestemmingsplan. Vogels mogen niet in het broedseizoen worden verstoord. De Flora- en faunawet kent geen standaardperiode voor het broedseizoen. Van belang is of een broedgeval aanwezig is, ongeacht de periode. Voor de meeste vogels geldt dat het broedseizoen van ongeveer 15 maart tot 15 juli duurt.

Amfibieën

De kilometerhokken zijn niet onderzocht op amfibieën. Op de Sallandse Heuvelrug zijn waarnemingen van de zwaar beschermde heikikker en kamsalamander bekend. Deze soorten komen voornamelijk voor in vochtige heidegebieden waar sprake is van veenvorming en in hoog- en laagveengebieden. Ook in de rest van hun verspreidingsgebied is vocht en veenvorming een belangrijk element van zijn biotoop. Dergelijk biotoop is niet aanwezig in het bestemmingsplangebied.

Gezien de terreingesteldheid van het plangebied worden geen zwaar beschermde soorten verwacht. De binnen het bestemmingsplangebied te verwachten beschermde amfibieën behoren alle tot tabel 1, zoals gewone pad, bruine kikker en kleine watersalamander. De ontwikkelingen die binnen dit plan mogelijk zijn, vormen geen bedreiging voor de instandhouding van deze soorten. Voor soorten uit tabel 1 geldt een vrijstellingsregeling van de verboden bij ruimtelijke ontwikkelingen.

Reptielen

Slechts een derde van de betreffende kilometerhokken zijn onderzocht op reptielen. Hier zijn wel zwaar beschermde soorten waargenomen. In het heide- en bosgebied van de Sallandse Heuvelrug zijn waarnemingen bekend van levendbarende hagedis, hazelworm, zandhagedis en gladde slang. Deze soorten behoren alle tot tabel 2 of 3, waarvan de laatste twee soorten tevens behoren tot de Habitatrichtlijn. Zandhagedis en gladde slang komen voor op droge, zonnige plaatsen, zoals heidevelden en open bos. Het is niet aannemelijk dat deze twee soorten voorkomen in het bestemmingsplangebied. Soorten als levendbarende hagedis en hazelworm komen algemener voor en kunnen onder andere worden aangetroffen in het bosrijke gedeelte van het bestemmingsplangebied. De ontwikkelingen die binnen dit plan mogelijk zijn, zijn van een dusdanige geringe omvang dat deze geen bedreiging zullen vormen voor de instandhouding van de genoemde soorten.

Vissen

De betreffende kilometerhokken zijn niet onderzocht. Het voorkomen van beschermde vissoorten in het bestemmingsplangebied kan niet worden uitgesloten. Echter, zijn binnen het bestemmingsplan geen ontwikkelingen mogelijk die kunnen leiden tot wijzigingen in de hydrologische systemen waarin vissen voorkomen.

Vlinders

Beschermde dagvlinders zijn in geen enkel kilometerhok waargenomen. Binnen de begrenzing van het bestemmingsplan zijn ook geen specifieke biotopen voor beschermde vlindersoorten te verwachten. Negatieve effecten op beschermde vlinders zullen niet optreden.

Libellen

In één kilometerhok zijn waarnemingen van twee rode lijstsoorten bekend. Het is onduidelijk welke soorten het zou kunnen betreffen. Binnen het kilometerhok 225-477 (centrum Holten) zijn geen specifieke waterbiotopen bekend, welke een populatie van bijzondere libellensoorten zou kunnen herbergen. Binnen de begrenzing van het bestemmingsplan zijn geen specifieke biotopen voor beschermde libellensoorten aanwezig. Negatieve effecten op beschermde libellen zullen niet optreden.

Overige ongewervelden

Overige beschermde ongewervelden, zoals kevers en mieren zijn niet in de plangebieden te verwachten. Door de ontwikkelingen binnen het plangebied zullen geen effecten op beschermde overige ongewervelde soorten optreden.

Conclusie

De ontwikkelingen die binnen dit bestemmingsplan mogelijk zijn, zijn van een dusdanige geringe omvang dat deze geen bedreiging zullen vormen voor de gunstige staat van instandhouding van binnen het bestemmingsplangebied voorkomende soorten. Voor de voorkomende soorten uit tabel 1 (onder andere vaatplanten, zoogdieren en amfibieën) geldt een vrijstellingsregeling van de verboden bij ruimtelijke ontwikkelingen.

Bij werkzaamheden dient rekening te worden gehouden met het broedseizoen van vogels. Daarnaast dient men rekening te houden met nesten van gierwaluw en huismus. Deze soorten zijn jaarrond beschermd. Overige vogelsoorten mogen niet in het broedseizoen worden verstoord. De Flora- en faunawet kent geen standaardperiode voor het broedseizoen. Van belang is of een broedgeval aanwezig is, ongeacht de periode. Voor de meeste vogels geldt dat het broedseizoen van ongeveer 15 maart tot 15 juli duurt.

Bij gebruikmaking van uitbreidingsmogelijkheden bij recht, is de initiatiefnemer gebonden aan de wetgeving zoals vastgelegd in de Flora- en faunawet. Gezien het voorkomen van enkele zwaar(der) beschermde soorten binnen het bestemmingsplangebied dient derhalve bij ontwikkelingen alsnog

een apart onderzoek in het kader van de Flora- en faunawet te worden uitgevoerd. Dit onderzoek zal in ieder geval aandacht moeten besteden aan de mogelijke aanwezigheid van steenmarter en vleermuizen.

Bij werkzaamheden aan gebouwen en bij de kap van bomen moet nader onderzoek worden gedaan naar de aan- of afwezigheid van verblijfplaatsen van vleermuizen en zal (bij aanwezigheid) een ontheffing conform artikel 75 Flora en faunawet moeten worden aangevraagd.

Er is geen nader onderzoek naar steenmarter nodig als wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

- het slopen van de bebouwing moet buiten het voortplantingsseizoen (van maart tot juni) gebeuren;
- voordat de bebouwing wordt gesloopt, moet deze van binnen worden opgeruimd;
- de sloop moet vanaf één kant van de bebouwing plaatsvinden.

Op deze manier wordt de verstoring van de eventuele steenmarter zo klein mogelijk. Indien dit om een bepaalde reden niet mogelijk is, moet nader onderzoek de aan- of afwezigheid van de soort aantonen.